

Klasse af dem, og forsaavidt vedkommende Pengeomænd da ikke sætter sig nøie ind i Forholdene og ser, hvori Forskjellighederne bestaa, kan han let komme til at tænke som saa, at der er something rotten in the state of Denmark. De danske Kreditforeningsobligationer ere dog ikke saa solide, som man hidtil har troet, vil han tænke, thi her er der et saadant Papir, der er nede paa 50, 40 eller saadant Noget, maalk paa 60 pCt. Jeg henstiller til Overtøelse, om det er heldigt, om det ikke kan staa de nuværende Kreditforeninger at bringe et mindre solidt Kreditforeningspapir ind paa Penge markedet end de, vi have; om det ikke kan tænkes ved visse Leiligheder at ville trykke Brikkerne en lille Smule paa de bestaaende Kreditforeningers Obligationer. Hvis Kurserne paa disse skulde blive trykkede, om det saa var ganske lidt, saa vilde en Kreditforening som denne virkelig være altfor dyrt kjøbt. Men skulle vi have en Kreditforening som den foreslaaede — og mulig kan jeg faae mine Betæneligheder ryddede til Side og gaae med dertil — vil jeg i alt Fald helst have, at vi ikke kalde den „Kreditforening for industrielle Eiendomme“, at vi i det Hele ikke give den nye Anstalt Navn af Kreditforening, men at vi allerede gennem Navnet lader den fremtræde som noget derfra forskjelligt. Vi kunde jo f. Ex. kalde den Laanekasse. Derved kan man undgaa, at Udlandets Pengemænd paa Grund af, at dette enkelte Papir staar i en temmelig lav Kurs, hvad det jo selvfølgelig vil komme til, kunde komme til at mene, at de andre her i Landet cirkulerende Kreditforeningsobligationer mulig ogsaa kunde trænge til at gaa en lille Smule ned. Med disse mine Bemærkninger har jeg, som jeg allerede fra Begyndelsen af har gjort opmærksom paa, ikke villet fravaade Bedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, jeg har kun villet fremsætte mine Betæneligheder ved Sagen og bede om at faae disse Betæneligheder aftrækkede. Forsaavidt det kan ske, vil jeg være tilfreds med, at vi hde Giere af industrielle Eiendomme, som ere uheldigt stillede med Hensyn til Laan i disse Eiendomme, den Fordel, de kunne have af, at en saadan Kreditforening bliver oprettet.

Indenrigsministeren (Singers lev): Det første Spørgsmaal, der er Grund til at oplæse ligeoverfor dette Lovforslag, synes mig at være det, om der ogsaa er Trang til Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Eiendomme, eller med andre Ord, om de industrielle Eiendomme ikke allerede nu have passende og rigelig Afgang til at blive op-

tagne i bestaaende Kreditforeninger og kunne gaa ind under deres Regler. I saa Henseende skal jeg bemærke, at nogen Afgang til at tages i Betragtning er der vel for industrielle Eiendomme, men den er meget begrændset og tillige stedlig begrændset, idet Kreditforeningerne stille sig meget forskjellig med Hensyn til Optagelsen af saadanne Eiendomme. Ganske udtømmende kan jeg ikke besvare Spørgsmaalet, ifjøndt jeg har høgt nogle Oplysninger derom, men jeg kan dog sige, at i Nye jydste Kjøbstadkreditforening, Kreditforeningen for Kjøbenhavn og Omegn og Kreditforeningen for Landeiendomme i Jyens Stift er der optaget saadanne Eiendomme. I Marerne fra 1884—88 er der til disse Kreditforeninger blevet stillet ialt 154 Anmodninger om Optagelse, og af disse Anmodninger ere 96 blevne imødefomne. Taxationsværdien for Eiendommene har været 9,154,455 Kr., og de bevilgede Laan have udgjort 3,676,701 Kr. Jeg tager det Hele under Et, thi det kommer jo mest an paa at se, hvorledes Forholdet stiller sig i de større Træf. Laanenes Forhold til Burderingssummen bliver derefter 40 pCt. Jeg skal gjøre den Bemærkning, at disse 40 pCt. maan ikke forståa saaledes, at det er absolut de af Kreditforeningerne givne Laan, men de betegne det, der er lånt i vedkommende Eiendomme, ogsaa foran Kreditforeningenes Laan. Det er jo det Gæste, hvorpaa det virkelig kommer an, hvor høie Laan der er givet, og jeg er ikke i Stand til at sige i dette Øieblik, hvorledes det stiller sig med Hensyn til de foregaaende Prioriteter, men det er ogsaa et ligegyldigt Spørgsmaal overfor det, der her er Tale om. Ogsaa den vest- og sønderjydske Kreditforening synes at optage saadanne industrielle Eiendomme, og den opgiver at have 122 Laanebegjæringer, men den har ikke opgivet, i hvilket Omfang den har imødefommet disse. Derimod optage Kreditforeningen for Østifterne, Kreditkassen for Landeiendomme i Østifterne og Kreditforeningen af jydste Landeiendomsbesiddere ikke Eiendomme, der væsentlig ere bestemte til industrielt Brug. Altsaa kan jeg sige, at i Virkeligheden ser det saaledes, at den Slags Eiendomme have ikke, i samme Forhold som andre Eiendomme, Afgang til at komme ind i Kreditforeninger. Om man kan skaffe dem en saadan Afgang og bør gjøre det, er et helt andet Spørgsmaal. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Søbel Amts 4de Valgkreds (N. Sørensen), som sidst talte. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Industrien er flasket op ved Beskyttelse, og at man ved Oprettelse af en